

Autorka světových bestsellerů
Zlatá klec a Stříbrná křídla

CAMILLA LÄCKBERG

 metafora

BRONZOVÉ SNY

Ochraň vše, na čem ti záleží.

Hlavní hrdinka Faye se poté, co se pomstila bývalému manželovi a zajistila bezpečí pro svou matku a dceru, soustředí na svoji firmu. Jenže ve chvíli, kdy už si myslí, že všechno zlé je za ní, se objevuje nová, a ještě strašlivější hrozba – Fayein otec, kterému se podařilo uprchnout z vězení. Muž, který by pro ni měl být největším zdrojem bezpečí, se stává její nejhorší noční můrou, neboť je připravený zničit vše, na čem jí záleží. Faye tak musí především ochránit své nejbližší a zároveň své celoživotní dílo, úspěšnou kosmetickou firmu Revenge. Shromáždí kolem sebe okruh žen, jimž bezmezně důvěřuje, a zosnuje plán na závěrečnou odplatu. Bude ho však schopná uskutečnit, když je její otec nebezpečnější než kdy dřív? Zdá se totiž, že spojil své síly s nemilosrdnými zločinci, kteří se nezastaví vůbec před ničím...

Audiokniha *Bronzové sny* byla ve Švédsku nominována na Storytel Awards 2025.

„Stejně rafinovaná jako vždy [...] Chytrá, odvážná a krásná hlavní hrdinka. [...] Camilla Läckberg mě pokaždé přesvědčí, jak je pro nás ženy důležité vzájemné sestersství.“

Bohusläningen

„Stejně jako v ostatních knihách je zde kladen velký důraz na girl power a silné ženské postavy. Tenhle díl je podle mě asi nejlepší, i když Stříbrná křídla s ním drží krok. Neuvěřitelně dobrá kniha a je mi trochu smutno, že série skončila, ale jsem moc ráda, že jsem ji přečetla.“

čtenářský ohlas na [Godreads.com](https://www.godreads.com)

CAMILLA
LÄCKBERG

BRONZOVÉ SNY

CAMILLA
LÄCKBERG

BRONZOVÉ
SNY

Přeložil Martin Severýn

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Copyright © Camilla Läckberg 2024

First published with the title *Drömmar av brons* in 2024

by Bokförlaget Forum, Stockholm

Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden

Translation © Martin Severýn, 2024

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2025

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-891-4 (ePub)

ISBN 978-80-7625-890-7 (pdf)

ISBN 978-80-7625-338-4 (print)

*Mým sestrám Ritě, Leně, Auroře, Eleonoře a Isadoře –
sestrám pokrevním, sestrám vyvoleným*

Únor

Faye pozorovala sněhem pokrytý dvůr. Opírala čelo o zamřížované okno a upřeně hleděla na vysoký plot, který odděloval trestance ve věznici Stenakull od zbytku společnosti. Nad lesem kroužil obrovský pták, udělal pár otoček a zmizel jí z dohledu.

Všechno se zvrtno. Její matka Ingrid a dcera Julienne budou brzy po smrti, přes veškeré marné pokusy je ochránit. Musí se odsud dostat ven, ale netuší, jak by to měla zařídit. V průběhu života ji nic – ani dospívání ve Fjällbace, ani manželství s boháčem v luxusním bytě v Östermalmu nebo kariéra úspěšné ředitelky společnosti – nepřipravilo na tuhle situaci. Jak se jen spojit s ostatními, přimět je, aby jí uvěřili, *následovali* ji?

Dokáže začít znova od začátku? Zvládne se znovu osvobodit?

Faye si nikdy nepřipadala tak osamělá. Daleko od Julienne, dál než kdykoli předtím. Už teď jí svoboda chyběla, a to ji sem přivezli teprve před pár hodinami.

Hlas na chodbě ji přiměl natáhnout krk.

Polkla.

Zavřela oči.

Takhle to skončit nemůže. To nepřipustí.

I. ČÁST

O osm měsíců dříve

FAYE SHLÍŽELA Z APARTMÁ Grand Hôtelu na vodu proudící Stockholmem. Po nábřeží pod královským zámekem se procházely hloučky lehce oděných lidí. Přiložila si dlaň na hrudník, cítila, jak jí tlučé srdce. Už jí někdy bušilo tak prudce?

Někdo zaklepal na dveře. Trhla sebou.

„Kdo je tam?“ zavolala. Její hlas zněl příliš slabě, sotva ho poznávala.

Fakt, že se musela zeptat, jí na klidu nepřidal.

„Alice,“ uslyšela známý hlas a s úlevou vydechla.

Ruka se jí třásla, když otevírala dveře.

Přítelkyně, a zároveň důležitá partnerka ve Fayeině společnosti Revenge, začala okamžitě po překročení prahu kroužit po apartmá.

„Tak takhle si žije ta druhá z nás.“

„Zatímco ty žiješ vyloženě ve slumu, Alice.“

Faye se podařilo dostat ze sebe náznak úsměvu, přestože jí srdce stále tlouklo jako o závod.

„Madonnu a Beyoncé pokaždé ubytují v tomhle apartmá?“ Alice se posadila na jednu z obřích pohovek. „Nebo tu mají ještě něco fajnovějšího?“

„Nemají, bydlí tady.“

Faye se natáhla pro stříbrnou kávovou konvičku na obřím tácu přeplněném snídaňovými dobrotami.

„Takže teď vdechuju zbytky jejich DNA...“, pronesla Alice zbožně.

Faye se podařilo znovu zasmát.

„Ty už snad dávno vyvětrali. A doufám, že odstranili i všechny stopy tělesných tekutin. Budou ti muset stačit moje spory.“

Podala Alici šálek s kávou a ukázala na konvičku s mlékem.

Alice zavrtěla hlavou.

„Ne, děkuju. Kávu si dávám černou. Stejně to teď mám i s milencem.“

Faye nalila do šálku i sobě, uchechtla se a usadila se do protějšího křesla.

„To nebylo zrovna politicky korektní, řekla bych...“

Alice pokrčila rameny. Po ošklivém rozvodu s Henrikem dávala osvobozujícím způsobem najevo, že na názory ostatních ohledně svého stylu života naprosto kašle.

„Proč ses chtěla sejít tady, a ne v kanceláři? A proč vlastně nespíš doma?“

Alice šla jako obvykle rovnou k věci.

Faye se podívala na své ruce. Nerada do svých trápení zatahovala své milované, jenže z dřívějších zkušeností zároveň věděla, že *sama* znamená *v oslabení*.

„Včera jsem zahlédla otce. Když jsme seděly u Richeho. Zastavil se před oknem restaurace a zíral přímo na mě. Potom zmizel.“

Při vzpomínce na otcův zlý pohled se zachvěla. Pohled, před kterým se celé dětství i dospívání krčila, který ji osla-

boval, protože věděla, že když se na ni nebo na matku podívá právě takhle, nepotrvá dlouho a čeká je trest.

Alice prudce postavila hrnek na tác, až to zařinčelo.

„Víš to jistě?“

Faye přikývla.

„Ano. Naprosto jistě.“

„Všimla jsem si, že se něco děje. Zmlkla jsi a rychle ses vypařila. Dokonce i Ylvo to překvapilo.“

„S ní taky potřebuju mluvit.“

Faye s Alicí se setkaly pohledem.

„Přišla jsem domů a už na schodech se mi něco nezdálo. Jako by se někdo pokoušel dostat do bytu. Tak jsem jela rovnou sem a zamluvila si pokoj.“

„Panebože.“ Alice natáhla ruku a vzala tu její do dlaně.

„Jak to teď uděláš s Itálií?“

Faye se sevřelo hrdlo, stačilo jen pomyslet na nádherný dům v Ravi, kde na ni čekaly maminka s dcerou.

„Tu cestu zruším. Nemůžu riskovat, že ho přivedu rovnou k nim. Ví, že žijí, držel v ruce jejich fotografii, kterou jsem dala Jackovi, než... zemřel. Zřejmě spolu zůstali v kontaktu i po útěku z vězeňského transportu, Jack dal nejspíš tu fotku otci a teď... Já nevím. Ale musím si najít nové bydlení. Nějaký dům. Od doby, co jsem se přestěhovala do Stockholmu, jsem kromě azylu u Kerstin nežila v domě. Snad na to otec nepřijde.“

„A není to ve městě bezpečnější? V nějakém bytě?“

Faye zavrtěla hlavou.

„Tam se vždycky pohybuje moc lidí. Dům dokážu kontrolovat, hlídat.“

„Řekni, kdybych ti mohla nějak pomoci,“ vyzvala ji Alice a vstala. Nalila si z konvice ještě trochu kávy.

„Tvou pomoc budu určitě potřebovat. Ale nejdřív se musím o pár věcí postarat sama.“

„Myslíš, že by se vážně odvážil napadnout tě? Podařilo se mu přece uprchnout z vězení. Nebude se spíš držet zpátky? A nechat vás na pokoji?“

Faye znovu zavrtěla hlavou.

„Ne. Zním ho moc dobře. Přijde. Proč by mi jinak ukazoval tu fotku? Musím být připravená.“

Na pažích jí naskákala husí kůže, jako by se v luxusním hotelovém pokoji prudce ochladilo.

„A co naše spuštění kampaně za oceánem? Odložíme to?“

„Ne. To vyřeším. Nedřely jsme jako koně proto, abychom teď všechno ohrozily odkladem. Pokud ovládneme americký trh, dostaneme Revenge mezi absolutní špičku kosmetických značek, to víš stejně dobře jako já. Nedovoluji, aby nám v cestě stál můj otec.“

Faye si přitáhla ruce blíž k tělu, teplota v místnosti snad ještě klesla. Přehnala to s klimatizací?

„Můžeš nějak zajistit větší bezpečnost u nás v kanceláři? Budu tam muset vyrazit, nejspíš ještě dnes,“ podotkla Alice.

„Okamžitě se o to postarám.“

Alice vstala a pevně ji objala.

Faye ucítila důvěrně známou vůni Chanelu N° 5. Alice si vždycky potrpěla na klasiku.

Když za přítelkyní opět zaklaply dveře, přešla Faye do ložnice a po jistém zaváhání vzala do ruky mobil. Na ten hovor se vůbec netěšila. Nesnášela, když musela lhát své dceři. Matce ale řekne pravdu. Věděla přece lépe než kdokoli jiný, jaké nebezpečí její bývalý manžel představuje, nebylo by správné jí to nepovědět.

Faye vzdychla a spustila FaceTime. Píchlo ji u srdce, když se na obrazovce objevila rozkošná tvářička její dcery.

„Mami! Kdy se vrátíš domů? Namalovala jsem ti obrázek, dostaneš ho, až přijedeš!“

„To jsi strašně hodná, zlatíčko! Moc mi chybíš, ale ještě chvilku potrvá, než se maminka vrátí, musím nejprve vyřešit nějaké pracovní záležitosti, víš?“

Zklamání v Juliennině pohledu znala až příliš dobře. Slib neporušila poprvé. Viděla, jak se dcera snaží tvářit nenuceně, a zabořilo ji to ještě víc.

Pokrčila rameny.

„Chápu.“

„A jak se tam máš?“

„Dobře, ale asi chceš stejně mluvit spíš s babičkou, jako vždycky, ne?“

„Julienne... Zrovna teď si opravdu potřebuju s babičkou nutně promluvit, ale příště si určitě můžeme...“

„Jasně.“

Tvář zmizela a nahradily ji pohupující se stěny a tmavý nábytek, jak Julienne procházela domem.

„Babi!“ volala.

Pak se objevil matčin obličej.

„Můžeš se někam zavřít?“ zeptala se Faye potichu.

Matka přikývla a Faye na obrazovce telefonu sledovala, jak jde nahoru do patra.

„Co se děje?“ vyhrkla trochu dýchavičně, jak vyběhla schody. „Děsíš mě.“

Faye se zhluboka nadechla.

„Včera jsem ho viděla. Otce. Myslím, že se mi pokusil dostat do bytu.“

Matka zalapala po dechu.

„Göstu? Víš to jistě?“

Stejná otázka, jakou jí položila Alice, a Faye na to i stejně odpověděla.

„Ano. Naprosto jistě. A dokonce ví, že jste naživu. Cestu za vámi do Itálie jsem zrušila. Pochybuj, že o domě v Ravi něco tuší, ale jestli mě sleduje, nechci ho přivést až k vám.“

Cítila, jak se jí zpod víček derou slzy, ale zahnala je.

„Buď prosím obzvlášť opatrná. A samozřejmě se postarám, abyste tam byly ve větším bezpečí. Nehodlám nic ponechat náhodě.“

„Kde jsi teď?“

Matce se lehce třásl hlas, mobil v ruce se jí klepal.

Právě to otec uměl skvěle. Vzbudit v nich hluboký, primitivní strach. Obě věděly, čeho je schopen a jaké zlo v něm dřímá.

„Zaplatila jsem si pokoj v Grandu. Ale zařídím si tu nové, bezpečnější bydlení.“

„Dávej na sebe pozor,“ špitla matka a Faye jen přikývla.

Nemůže dovolit, aby ji přemohl strach. Nechce dát otci tu moc. Musí zachovat chladnou hlavu a naplánovat další krok. Utekl z vězení, hledá ho policie, to jí poskytuje jistou výhodu.

„Postarej se o Julienne. Miluju vás,“ řekla a zavěsila.

Zůstala sedět na posteli. Po tom všem, co se v posledních letech seběhlo, se na další boj cítila příliš unavená. Jenže přesně to teď musí udělat. Bít se za sebe a za život své rodiny. Vzpomněla si na fotografii, kterou ukázala Jackovi a kterou jí sebral. Jiná fotka maminky a Julienne neexistovala, stýskalo se jí a chtěla by se na ni pořád dívat. Zachytila je na sicilské pláži, před očima viděla, jak